

PŘEHLED VZORCŮ A HLAVNÍCH POJMŮ
na přednáškách KMA/PSA
1. a 2. týdne ZS ak. r. 2015/16

následující text bude mj. promítnut během těchto přednášek PSA - volná místa na stránkách jsou úmyslně : po vytištění lze používat k doplnění vlastních poznámek

Vysvětlení, použití, grafy, příklady, etc. budou na přednášce.

I. POČET PRAVDĚPODOBNOSTI

1. ÚVOD

2. NÁHODNÝ JEV

Náhodný pokus - aspoň dva různé výsledky

Náhodné jevy - podmnožiny množiny Ω všech možných výsledků pokusu

Označení: $A \subset \Omega, B \subset \Omega, \dots$

\emptyset ... nemožný jev

Ω ... jistý jev

Operace s jevy:

- sjednocení dvou jevů: $A \cup B$ (A nebo B)
- průnik dvou jevů: $A \cap B$ (A a B)
- negace jevu A : \bar{A} (jev opačný neboli doplňkový k A)

Neslučitelné (disjunktní) jevy:

Jevy A, B se nazývají neslučitelné, je-li $A \cap B = \emptyset$.

3. PRAVDĚPODOBNOST JEVU

$$A \longrightarrow P(A)$$

A...jev, $P(A)$...pravděpodobnost (ppst) jevu A

Axiomy ppsti:

$$A_1: 0 \leq P(A) \leq 1;$$

$$A_2: \text{pro neslučitelné jevy } A_1, A_2, \dots \text{ platí: } P(\bigcup_i A_i) = \sum_i P(A_i);$$

$$A_3: P(\Omega) = 1, \text{ kde } \Omega \text{ je jev jistý.}$$

Statistická "definice" ppsti

Pravděpodobnost $P(A)$ jevu A je limita relativní četnosti jevu A , zvětšujeme-li počet pokusů $n \rightarrow \infty$.

Klasická definice ppsti

Za určitých specifických podmínek lze ppst jevu počítat pomocí tzv. klasické definice ppsti - více **viz cvičení PSA**

$$P(A) = \frac{N_A}{N} \quad .$$

Některé další možné definice ppsti: **geometrická** nebo **axiomatická (Kolmogorovova)**

Základní pravidla pro ppst (lze je odvodit z axiomů A_1, A_2, A_3):

- $A \subset B \Rightarrow P(A) \leq P(B)$
- $P(\overline{A}) = 1 - P(A)$ (ppst opačného jevu)
- $P(\emptyset) = 0$
- $P(A \cup B) = P(A) + P(B) - P(A \cap B)$
(ppst sjednocení jevů)

4. PODMÍNĚNÁ PRAVDĚPODOBNOST

Definice. Necht' A, B jsou jevy, $P(B) \neq 0$.

Pak **pravděpodobnost jevu A podmíněná jevem B** se značí $P(A|B)$ a je definována jako podíl

$$P(A|B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)} \quad (1)$$

Analogicky (pro $P(A) \neq 0$):

$$P(B|A) = \frac{P(A \cap B)}{P(A)}. \quad (1')$$

Nezávislost jevů A, B .

Požadavek: Výskyt jevu B nemá ovlivňovat ppst jevu A , resp. naopak, tj. $P(A|B) = P(A)$, resp. $P(B|A) = P(B)$.

Dosazením těchto rovností do levé strany (1), resp. (1') a úpravou dostaneme **pro nezávislé jevy A, B :**

$$P(A \cap B) = P(A) \cdot P(B) \quad (2)$$

Rovnost (2) lze použít jako **definici nezávislosti jevů A, B .**

Nejsou-li jevy nezávislé, pak se nazývají **závislé** (a rovnost (2) pro ně neplatí).

Pojem nezávislosti lze rozšířit na n jevů A_1, A_2, \dots, A_n ($n \geq 3$).

5. VĚTA O ÚPLNÉ PRAVDĚPODOBNOSTI, BAYESOVA VĚTA

Nechť pro jevy B_1, B_2, \dots, B_n platí:

- $B_i \cap B_j = \emptyset \quad \forall i \neq j$,
- $B_1 \cup B_2 \cup \dots \cup B_n = \Omega$,
- $P(B_i) > 0 \quad \forall i = 1, 2, \dots, n$,
- $A \subset \Omega$ (tj. A je libovolný jev).

Pak platí:

$$P(A) = \sum_{i=1}^n P(A|B_i) \cdot P(B_i)$$

(tzv. **věta o úplné ppsti**)

Je-li navíc $P(A) > 0$, pak pro $k = 1, 2, \dots, n$ platí:

$$P(B_k|A) = \frac{P(A|B_k) \cdot P(B_k)}{P(A)}$$

(tzv. **Bayesova věta**, věta o inverzní ppsti)

Důkaz:

II. NÁHODNÁ VELIČINA

1. POJEM NÁHODNÉ VELIČINY

Náhodná veličina (náhodná proměnná) je "vhodná" reálná funkce definovaná na množině Ω

$$X : \Omega \rightarrow R$$

(zpřesnění bude dále)

Označení:

$X, Y, Z \dots$ **náhodné veličiny** (jsou to funkce)

$x, y, z \dots$ jejich **realizace** (jsou to reálná čísla)

Náhodná veličina: a) **diskrétní** - může nabývat (s nenulovou ppstí) jen konečně nebo spočetně mnoha hodnot ;

b) **spojitá** - může nabývat libovolné hodnoty z intervalu (intervalů) reálných čísel.

U náh. veličiny nutno určit též její **rozdělení ppsti**.

Definice: Řekneme, že náhodná veličina X má rozdělení diskrétního typu (krátce: **DISKRÉTNÍ** náh. veličina), právě když existuje konečná nebo spočetná množina reálných čísel x_1, x_2, \dots taková, že:

$$P(X = x_j) > 0 \quad \text{pro} \quad j = 1, 2, \dots$$

$$\text{a} \quad \sum_{x_j} P(x_j) = 1$$

Funkci, která u **diskrétní** náh. veličiny X přiřadí každému $x \in R$ ppst $P(X = x)$, krátce $P(x)$, nazveme **PRAVDĚPODOBNOSTNÍ FUNKCE**

Jiným typem náh.veličin jsou náh.veličiny spojitého typu (krátce: **SPOJITÉ** náh.veličiny).

Pro **spojitou** náh. veličinu se definuje tzv. **HUSTOTA PPSTI** jako funkce $f(x)$, k níž se "blíží" histogram relativních četností při zjemňujícím se dělení viz obr.

[Hustota ppsti je **nezáporná funkce** a **obsah plochy** ("pod grafem") **je roven 1.**]

Definice: HUSTOTA ppsti náh. veličiny X je funkce $f(x)$ definovaná na intervalu $(-\infty, +\infty)$ taková, že:

$$\int_{x_1}^{x_2} f(x) dx = P(x_1 < X < x_2)$$

pro libovolná x_1, x_2 taková, že $x_1 < x_2$.

Pozn.: 1) $f(x) \geq 0$ pro $\forall x \in (-\infty, +\infty)$

$$2) \int_{-\infty}^{+\infty} f(x) dx = P(-\infty < X < +\infty) = P(\Omega) = 1$$

$$3) P(X = x_0) = P(x_0) = \int_{x_0}^{x_0} f(x) dx = 0$$

2. DISTRIBUČNÍ FUNKCE

Popsat rozdělení ppsti náh. veličiny X (**diskr.** nebo **spoj.**) lze též pomocí tzv. **DISTRIBUČNÍ FUNKCE** $F(x)$, kterou definujeme takto:

$$F(x) = P(X \leq x) \quad \text{pro } x \in (-\infty, +\infty)$$

Z definice $F(x)$ ihned plyne:

- $0 \leq F(x) \leq 1$ pro $x \in (-\infty, +\infty)$;
- $F(x)$ je **neklesající** funkce;
- $\lim_{x \rightarrow -\infty} F(x) = 0$ a $\lim_{x \rightarrow +\infty} F(x) = 1$.

Distribuční funkce **diskrétní** náh. veličiny je **nespojité** [je tzv. "schodovitá", tj. neklesající a po částech konstantní].

Distribuční funkce **spojité** náhodné veličiny je **spojité**.

3. STŘEDNÍ HODNOTA, ROZPTYL

Základní charakteristikou **polohy** náhodné veličiny X je tzv. **STŘEDNÍ HODNOTA** , píšeme $E(X)$.

Pro **diskrétní** náhodnou veličinu X definujeme:

$$E(X) = \sum_i x_i \cdot P(x_i)$$

kde sčítáme přes všechna i , pro která $P(x_i) > 0$.

Pro **spojitou** náhodnou veličinu X definujeme:

$$E(X) = \int_{-\infty}^{+\infty} x \cdot f(x) dx$$

kde $f(x)$ je hustota ppsti.

Základními charakteristikami **variability** (proměnlivosti) náhodné veličiny X jsou **ROZPTYL**, píšeme $D(X)$, a **SMĚRODATNÁ ODCHYLKA**, píšeme $\sigma(X)$.

Definujeme je takto:

$$D(X) = E(X - E(X))^2$$

$$\sigma(X) = \sqrt{D(X)}$$

Pozn.:

- Roznásobením pravé strany definice $D(X)$ a úpravou dostaneme tzv. **výpočetní tvar rozptylu**:

$$D(X) = E(X^2) - E^2(X)$$

kde $E^2(X) = (E(X))^2$

a kde $E(X^2) = \sum_i x_i^2 \cdot P(x_i)$ pro diskř.náh.veličinu,

$E(X^2) = \int_{-\infty}^{+\infty} x \cdot f(x) dx$ pro spoj.náh.veličinu.

- $E(X)$, $D(X)$, $\sigma(X)$ jsou **reálná čísla** (navíc: $D(X) \geq 0$, $\sigma(X) \geq 0$)

- Jsou-li X, Y náh. veličiny a c je reálná konstanta, pak:

$$E(c \cdot X) = c \cdot E(X),$$

$$E(X + Y) = E(X) + E(Y),$$

$$D(cX) = c^2 D(X),$$

$$\sigma(cX) = |c| \sigma(X).$$

- Jsou-li X, Y *nezávislé*, pak platí: $D(X + Y) = D(X) + D(Y)$.

(Pro X, Y *závislé* může nastat: " $<$ ", " $-$ ", " $>$ ".)

- Jsou-li X_1, X_2, \dots, X_n *nezávislé*, pak platí: $D(\sum_{i=1}^n X_i) = \sum_{i=1}^n D(X_i)$.

K podrobnějšímu popisu náh. veličiny X se zavádí další charakteristiky.

Pro $k = 1, 2, \dots$ definujeme: $\mu_k(X) = E(X^k)$... k -tý obecný moment

$\mu_k(X) = E(X - E(X))^k$... k -tý centrální moment

Charakteristika

$$\alpha_3 = \frac{\mu_3(X)}{\sigma^3(X)}$$

se nazývá **koefficient šikmosti**.

Charakteristika

$$\alpha_4 = \frac{\mu_4(X)}{\sigma^4(X)} - 3$$

se nazývá **koefficient špičatosti**.